

[Leif Hermann]

Der er altså tale om, at folk skal overvinde et eller andet, når de henvender sig til domstolene. Men nu bliver det overladt til justitsministeren at afgøre, hvorvidt man skal have adgang til at få prøvet sine krav ved landsretten.

Jeg synes, det er overordentlig problematisk, selv om justitsministeren siger, at tilladelsen vil blive givet i sager af meget afgørende betydning for folk. Jamen anlægges der sager i dag, hvor det ikke har afgørende betydning? Jeg tror ikke på, at det er tilfældet for så vidt angår inkassosagerne, hvor man kunne forestille sig at nogle af inkassosagerne måske bliver anket uden grund. Jeg er stærkt i tvivl om det, men under alle omstændigheder har den forhøjelse af retsafgiften, som vi foretog sidste år, betydet, at en lang række håndværkere har fået overordentlig store problemer med overhovedet at anlægge inkassosager, fordi de ved, at de selv hænger på udgifterne, i det øjeblik der er tale om, at sagsøgte afgiver insolvenserklæring. Det vil altså sige, at de udgifter, man skal bruge til inkassosager, i meget vidt omfang overstiger det beløb, som man anlægges sag for.

Jeg håber, at dette spørgsmål kan løses tilfredsstillende, eksempelvis således som hr. Ole Espersen nævnte det. I hvert fald er det væsentligt at få taget det spørgsmål op også i denne sammenhæng.

Knud Lind (FP):

Jeg fik ikke rigtig noget svar fra ministeren vedrørende det beløb, som man nu skal betale for disse navneforandringer – 18 mio. kr. Får man nogen skattelettelse, eller glider det hele bare ud i . . . ? Er det dér med brugerbetaling kontra skattelettelse kun en snak, eller har ministeren et andet godt sted i Justitsministeriet at gøre godt med med de penge? Det kunne da være, man ville sætte det over til politiet f.eks.

Jeg vil også gerne sige, at Fremskridtspartiet skal understrege, at vi principielt er tilhængere af den forenkling, der lægges frem i lovforslag nr. L 23. Men vores støtte er et betinget ja på den måde, at vi f.eks. meget gerne ville have, at justitsministeren undersøgte vores ændringsforslag om, at man i stedet for bøder for kørsel i frakendelsesperioden lavede en regel om enten beslaglæggelse eller konfiskation af det køretøj, hvormed forseelsen er begået.

Jeg ved, at man allerede har en vis beslaglæggelsesmulighed i dag, men det er yderst sjæl-

dent, at den bruges. Og jeg er vidende om, at de bedste køretøjer, politiet i USA har til rådighed, er køretøjer, som bl.a. er blevet brugt til kriminelle ting, så man kan køre i dem gratis, og det er nok en ret stor besparelse, som justitsministeren her kan opnå.

Men jeg mener faktisk, at forslaget fortjener, at man undersøger det nærmere, for jeg er sikker på, at f.eks. Kristeligt Folkeparti ville være langt mildere stemt over for hele lovforslaget – jeg tror, det også gælder CD – hvis man rettede det på dette punkt. Det undrer mig fantastisk, at hr. Ivar Hansen, som er formand for Færdselssikkerhedskommissionen, skulle have sagt blankt ja til dette forslag, som reelt siger: Drik! Drik, og kør alt det, I vil, og betal en bøde bagefter, hvis I skulle køre i frakendelsesperioden.

Det er sådan, befolkningen opfatter det, og det er derfor, jeg vil bede ministeren om at undersøge det andet forslag. Jeg ved godt, der kan komme nogle økonomisk-juridiske problemer i spørgsmålet om konfiskation, men de er ikke større, end at de kan overkommes.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil sige til hr. Ole Espersen, at jeg betragter dette lovforslag som det første skridt i det videre moderniseringsarbejde. Dette forslag skal ikke stå alene, men vil blive fulgt op af andre initiativer på et senere tidspunkt, og det ligger også helt i forlængelse af det, jeg sagde tidligere om, at en række yderligere forslag overvejes af Retsplejerådet. Der bliver behov for yderligere tiltag. Dette forslag er kun første skridt i den proces.

Hr. Ole Espersen var inde med en række andre forslag, man kunne overveje. Det synes jeg bestemt der kan være grund til, og det vil der altså også komme udspil fra mig om på et senere tidspunkt.

Hr. Ole Espersen nævner, at nedlæggelsen af arresthuse i en række situationer vil give længere kørsel. Det er da rigtigt, men man skal også se på den driftsmæssige besparelse, som disse nedlæggelser er udtryk for. Jeg hæftede mig f.eks. ved, at der for et af de fire nedlagte arresthuses vedkommende var tale om, at der i et arresthus med – tror jeg – 10 pladser skulle være ca. 11 medarbejdere. Det kan jo ikke siges at være den mest hensigtsmæssige udnyttelse af ressourcerne.